

Elutasítható a menedékjog iránti kérelem, ha a kérelmező terrorista hálózat tevékenységeiben vett részt

Nem szükséges, hogy a menedékkérő személyesen terroristacselekményeket kövessen el és az sem, hogy ilyen cselekmények felbujtója legyen vagy azok elkövetésében részt vegyen

2006-ban a marokkói állampolgárságú Mostafa Lounanit a tribunal correctionnel de Bruxelles (brüsszeli büntetőbíróság, Belgium) hat évig terjedő szabadságvesztés-büntetésre ítélte terrorista csoport, a jelen ügyben a groupe islamique des combattants marocains (marokkói harcosok iszlám csoportja, GICM) belga sejtje tevékenységeiben irányító tagként való részvétel, bűnszervezetben való részvétel, hamisítás, hamis okiratok felhasználása és jogellenes tartózkodás miatt. Ez a bíróság többek között amiatt állapította meg M. Lounani bűnösségét, mivel utóbbi „aktív[an] rész[t] v[ett] egy önkéntesek Irakba küldését célzó hálózat megszervezésében”. Különösen az útlevelek csalárd átruházását minősítették „a terrorista mozgalom részére logisztikai támogatást biztosító sejt tevékenységében való részvételi cselekménynek”.

2010-ben M. Lounani a belga hatóságoknál menedékjog iránti kérelmet terjesztett elő. Az üldöztetéstől való félelmére hivatkozott származási országába való visszatérése esetén, mivel fennáll annak a kockázata, hogy a Belgiumban való elítélését követően a marokkói hatóságok radikális iszlamistaként és dzsihadistaként tekintik őt. A menedékjog iránti említett kérelmet elutasították.

Az ezen elutasítással szemben előterjesztett kereset keretében a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium) 2011-ben úgy ítélte meg, hogy el kell ismerni M. Lounani tekintetében a menekült jogállást. E bíróság 2012-ben helybenhagyta határozatát, miután első határozatát hatályon kívül helyezte a belga Conseil d'État (államtanács). A Conseil du contentieux des étrangers ugyanis úgy ítélte meg, hogy az M. Lounaninak konkrétan felrótt tények nem minősülnek terrorista bűncselekményeknek mint olyanoknak, mivel a tribunal correctionnel de Bruxelles M. Lounanit terrorista csoportban való részvétele miatt ítélte el, és nem róta fel esetében terrorista cselekmény elkövetését vagy az abban való részvételt. Nem nyert bizonyítást az, hogy az ilyen típusú bűncselekménynek minősülő konkrét cselekmény elkövetését a GICM akárcsak meg is kezdte, és M. Lounani személyes közreműködésének ténylegessége sem, amely az ilyen cselekmény elkövetése során felveti egyéni felelősségét. A Conseil du contentieux des étrangers szerint egyik olyan cselekmény sem éri el a menekült jogállásról szóló irányelv¹ értelmében vett, az „Egyesült Nemzetek céljaiba és elveibe ütköző cselekményeknek” való minősítéshez megkövetelt súlyossági szintet, amelyek miatt M. Lounanit elítélték, így utóbbi nem zárható ki emiatt a menekült jogállásból.

A Conseil d'État-hoz előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretében utóbbi úgy határozott, hogy kérdéseket terjeszt a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra. A Conseil d'État különösen azt kívánja megtudni, hogy a kérelmező milyen feltételek mellett zárható ki a menekült jogállásból az „Egyesült

¹ A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv (HL 2004. L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.).

Nemzetek céljaiba és elveibe ütköző cselekmények” miatt, amikor terrorista csoport tevékenységeiben való részvétel miatt elítélték, de maga nem követett el terrorcselekményt.

A Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy az ügyiratokból nem tűnik ki, hogy M. Lounani személyesen terrorcselekményeket követett el, és azt sem, hogy ilyen cselekmények felbujtója volt vagy azok elkövetésében részt vett.

Mindazonáltal „az Egyesült Nemzetek céljaiba és elveibe ütköző cselekmények” fogalma nem korlátozódik a terrorcselekményekre. A Bíróság különösen kiemeli, hogy a Biztonsági Tanács 2178. (2014) számú határozatában „súlyos aggodalmának ad[ott] hangot a külföldi harcosok [...] okozta akut és egyre nagyobb fenyegetettség miatt”, és aggodalmát fejezte ki azon hálózatokat illetően, amelyeket terrorista szervezetek szerveznek, és amelyek célja a bármely állampolgársággal rendelkező harcosok és azon erőforrások államok közötti mozgatása, amelyekre szükségük van.

Következésképpen az irányelvben előírt, a menekültként való elismerés kizárásának alkalmazása nem korlátozódik a terrorcselekmények tényleges elkövetőire, hanem az azokra a személyekre is kiterjedhet, akik azon egyének toborzását, szervezését, szállítását vagy ellátását végzik, akik többek között terrorcselekmények elkövetése, tervezése vagy előkészítése céljából a tartózkodási helyük vagy állampolgárságuk szerinti államtól eltérő államba utaznak.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem végső értékelése a nemzeti bíróság ellenőrzése mellett az illetékes nemzeti hatóságok feladata. Mindazonáltal a Bíróság kiemeli, hogy jelzésértékkel bír és figyelembevételre érdemes az, hogy a belga Conseil d'État állításai szerint is M. Lounani nemzetközi dimenziójú terrorista csoport irányító tagja, amelyet 2002-ben felvettek az Egyesült Nemzeteknek a szankciók hatálya alá tartozó egyes személyeket és szervezeteket azonosító jegyzékébe, és amely az azóta frissített említett jegyzékben továbbra is szerepel. Az e csoport tevékenységeinek M. Lounani általi logisztikai támogatása nemzetközi dimenzióval rendelkezik, mivel utóbbi részt vett útlevelek hamisításában, valamint segített olyan önkénteseknek, akik Irakba szándékoztak menni. A Bíróság szerint az ilyen cselekmények igazolhatják a menekültként való elismerés kizárását.

Továbbá az a körülmény, hogy M. Lounanit terrorista csoport tevékenységeiben való részvétel miatt elítélték, és ez az elítélés jogerőssé vált, különös jelentőséggel bír azon egyedi értékelés során, amelyet az illetékes hatóságnak el kell végeznie.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106